

Slut på 2023

Så er vi næsten nået til vejs ende – i hvert fald foreløbig med 2023. Adskillige har spurgt mig, hvad der sker med klummen, nu hvor Tipsbladet fra slutningen af januar ikke længere kommer i papirudgaven. Og svaret er det helt ærlige: jeg aner det ikke. Det kan være, at jeg for første gang i utallige år kan nyde nogle relativt fredelige onsdag aftener – det kan også være, at der viser sig andre muligheder. Pointen er den sædvanlige: lad være med at bekymre dig om ting, som du alligevel ikke kan ændre på.

Men dette er så årets sidste klumme efter en jul, som i hvert fald her i huset blev meget utraditionel, eftersom vi kravlede mere end vi stod – ramt af forkølelse og noget af det luftvejshalløj, som har ramt det halve af Danmark. Den er godt nok sejlivet, denne her omgang, med foreløbig godt 14 dage.

Noget andet sejlivet er tendensen til, at man i de store ligaer ikke kan tabe en kamp (eller lade være med at vinde den), uden at det er dommerens eller VARs skyld. At det så i adskillige tilfælde beror på simpelt ukendskab til reglerne, rammer jo sjældent overskrifterne. Det er meget begrænset, hvad jeg har fået set af den hektiske juleuge i Premier League, men jeg har da læst nogle overskrifter og set nogle klip.

Der har været nogle eksotiske indslag fra Tyrkiet de seneste uger (og der kunne såmænd også godt skrives noget om opgøret mellem Galatasaray og Fenerbahce i sidste weekend – men det opgør er jo altid garant for gode overskrifter). På det absurd-komiske plan er kravet fra Nottingham Forest, om at de ikke vil have en navngiven dommer til at dømme deres kampe fremover (det er i øvrigt deres anden klage på den pågældende dommer inden for tre måneder, så de må jo mene det alvorligt).

Men lad os lige synke lakridspastillen og slå koldt vand i blodet. Jeg kan ikke forestille mig, at dette kan have nogen gang på jorden. Klubberne må på ingen måde været involveret i dommerpåsætningen. Det vil stride direkte mod UEFAs Referee Convention og sikkert 117 andre cirkulærer. Tanken er vild i sig selv: skulle klubberne selv kunne bestemme, hvem der skulle dømme deres kampe? Så gad jeg godt være en flue på væggen, når to klubber havde hver deres præferencer.

I 'gamle dage' – det vil sige, da jeg selv løb rundt på banerne – var der i mit lokalområde nogenlunde fast takst. Hvis en klub meddelte, at den dommer ville de aldrig se for deres øjne igen, kunne de være bombesikre på, at han stod der igen inden for fjorten dage. Det viste sig at være et meget probat middel. Den anden vej rundt kunne en dommer også meddele, at han helst ikke ville have den klub (eller nok snarere det hold) lige med det første, for det kom der nok ikke noget godt ud af. Det er der noget sund fornuft i, for hvis en dommer fik holdet mod sit ønske, kunne han jo bare melde afbud. Det omvendte er straks mere kompliceret.

Den aktuelle situation hos Forest udspringer af et gult kort nr. 2 til Willy Boly i kampen mod Bournemouth.. Kendelsen er i den grad tvivlsom, ualmindelig tæt grænsende til det forkerte, men det næste fantastiske er, at Forest også harcelerer over, at VAR ikke griber ind. Ja, men for hulen – det kan VAR ikke. VAR kan – som skrevet mange gange før på denne plads – intervenere på direkte røde kort, men det andet gule kort ligger uden for VAR-protokollen. Det kan man mene om, hvad man vil, men argumentet er, at hvis VAR skulle kunne intervenere på

det andet gule kort, skulle de også have haft muligheden på det første. Og bare tænk på, hvad det kunne give af spilafbrydelser. Og så ville vi have en anden form for ballade.

Jeg har også læst om tilfælde (tror, at det var primært Italien – og Jürgen Klopp), hvor man ikke fatter, at VAR ikke kalder dommeren til skærmen – eller endnu værre, at dommeren ikke beder om at blive kaldt ud. Interventionen går altid fra VAR til dommer (som kan sige ja eller nej til et skærmkig) – aldrig den anden vej. Jeg kan forstå, at den menige tilskuer ikke har styr på reglerne, selv om guderne skal vide, at vi har gjort meget for at få det ud over rampen – men på præsident- og managerniveau burde det være basal viden. Og VAR intervenserer kun på klare og åbenlyse dommerfejl. VAR er ikke noget vidundermiddel, som ved et trylleslag gør en fodboldkamp fejlfri. Fodbold dyrkes af mennesker, uanset om de har et par støvler på, en fløjte eller et flag i hånden eller en skærm foran sig. Fejl sker – lev med det !

Og nu vi er ved VAR, har en læser spurgt mig, hvornår der egentlig opstår en ny spilfase i forbindelse med en scoring. Vi skal tilbage til kampen sidste fredag mellem Aston Villa og Manchester United, hvor dommeren bliver kaldt til skærmen efter en scoring, hvor målmanden er blevet hevet i armen forinden – men der har været en angrebsfase, bold erobret af en forsvarsspiller, som efter et par bold berøringer mister den, og så kommer scoringen, som efterfølgende annulleres. Jeg har ikke set situationen, så jeg vil ikke blive så konkret (Premier League-klip har det med at forsvinde meget hurtigt fra nettet – sikkert noget med rettigheder).

Men på det helt generelle plan. 'Ny spilfase' eller i VAR-termer 'APP' (Attacking Possession Phase) starter i det øjeblik, hvor det hold, der i sidste ende måske skal opnå et eller andet, erobrer bolden. Det er det, som man checker i tilfælde af scoring, straffespark, rødt kort osv. Det kunne jo være, at bolderobringen var sket ved ulovlige midler, eller at der var sket en ulovlighed i det efterfølgende opspil. Hvis man tænker tilbage til det gode gamle Barcelona-hold, som kunne spille rundt med bolden i flere minutter, skal man selvfølgelig ikke se det hele igennem. Derfor hovedreglen om, at i det øjeblik bolden ikke længere er rettet mod modspillernes mål (f.eks. spilles baglæns) starter der en ny APP, og så er det derfra, at man checker. Derfor kan der i et enkelt angreb være adskillige APP'er. I princippet kan der også være en modspiller på bolden, hvis det sker hurtigt, at vedkommende mister den igen. Tidsfaktoren bliver det styrende element her, uden at der er en fast grænse. Sjældent, men det sker.

Vi nærmer os slutningen. Jeg har et lille bagkatalog liggende. Mange læserhenvendelser er stille og roligt blevet indbygget i klummen, men der hænger stadig nogle stykker. Jeg håber at få samlet noget af det op (der er trods alt yderligere fire uger at løbe på). Men det kan jo altid blive overhalet indenom af de aktuelle begivenheder.

Vi går ind til et spændende fodboldår. Vi har FC København i Champions League playoff, vi har EM for herrelandsholdet til sommer, og så er der diverse ungdomslandshold til slutrunder – plus at lige om snart begynder der en ny omgang kvalifikationskampe på alle led og kanter. Vi keder os ikke i denne branche – og det gælder i øvrigt også på teorifronten, skulle jeg hilse og sige.

Godt nytår ! (og lad nu være med at gå for tæt på fyrværkeriet, pas godt på jer selv – og gå aldrig tilbage til en fuser).